

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת נזיר

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ד מי שאמר (בתרא)

גמ' כ: - כג:

"הריני נזיר" "ואני" "ואני" - ר"ל - דוקא כולן תוך כדי דיבור של הראשון (תוס' - אפשרות לג' נוספים, לרש"י - לב' דמצרפים תיבה מן הראשון - כולן בתכ"ד א')
לתוס' - ר"י נשיאה - אפי' לאלתר אחר כדי דיבור (ד' נוספים)
מסקנת הגמ' - חד בחבריה מתפס וא"צ תכ"ד של הראשון ואם הותר אמצעי - למטה הימנו מותר ולמעלה אסור

אבר שלי נזיר - צריך נשמה תלויה בו

פי כפיו "מיינ" מהני (רש"י - דפריש, תוס' - בשמע חבירו שנדר כוונתו למיין)

בעל שאמר "ואני", ואתה? "אמן" - אינו יכול להפר של אשתו [למ"ד מיעקר - תוס' - לא יחל - אסור לגרום ביטול נדרו (והר"ר אליהו חולק), רש"י והר"ר אליהו - א"א להפר למפרע דהא קיים לה לפי שעה (להתפס), אף למ"ד גיזי - ואני/אמן = קיום נדרה]

מח' ברייתות אי בעל מיעקר (תוס' - לר"א הקפר) או מיגז גיזי

למ"ד גיזי - חבירתה שאמרה "ואני" עדיין אסורה (כברייטא) (תוס' - לר"ף - ור"ש חולק)

למר זוטרא - תלוי בספק דרמי ב"ח - אי בעיקרא קמתפיס (כברייטא) או בהתירא

ר"ש - "הריני כמותיך" מותרת [ר"י - דהכי קאמרה - אם סופך שתהיה מותרת לא יחול עלי נזירות כל עיקר] וספק באמרה "הריני בעיקביך"

לאביי הריני נזיר ואת מאי? - יכול להפר שלה,

"(תוס' - ואם) ואת" תלי נדרו בנדרה, ורב יהודה חולק - יכול להפר [תוס' - דבעל גיזי ושלו קיים]

לא ידעה שהפר ועברה - לר"י מכת מרדות, ות"ק חולק

גמ' כד. - כח:

הפר אחר שהפרישה בהמה - חטאת למיתה [כא: - אפי' למ"ד מיעקר - כמתו בעליה (תוס' - דצריכה כפרה דציערה מיין)] ועולה ושלמים לנדבה - ונאכלין ליום א' (וכן במעות מפורשין)
ואם הבהמה שלו לל"ק דרב חסדא לרבנן דר"י דאינו משתעבד בקרבנותיה יצא לחולין (לל"ב למיתה - דאקני לה), ולל"ק דרבא ול"ב דר"ח - (לרבא אפי') לר"י [אינו משתעבד/מקני במה שא"צ (דהיפר)]

קנין לאשה בלי בעלה: קמצה מעיסתה (רש"י - במזונותיה על ידי שליש, תוס' - באמר צאי מע"י במזונותיך, ר"ם - קצב לה דינרין וקימצה מפיה (ולא שהוזלו)),

הקנה ע"מ שאין לבעליך רשות (תוס' - אלא מה שאת נושאת ונותנת לפיך)

שלמים שנאכל יום א' בלי לחם: היפר לה, אב שהדיר ומיחו, מת, נתכפר באחר שלא לשמה (רש"י מנחות), בן שנה

מעות סתומין והיפר - לנדבה [ר' יוחנן - הללמ"ס, ר"ל - לכל נדריהם ולכל נדבותם - מותר נדר לנדבה] אבל אם דמי עולה ושלמים לבד מעורבין - חציין עולה וחציין שלמים

חייבי קנין שהפריש מעות והעשיר - יכול להשתמש בכל הכסף לקרבן אחד, מת - יפלו לנדבה [הללמ"ס]

מחוייב חטאת חלב ועולת נדבה ואמר "אלו לחובתי" - לרש"י - לים המלח מספק, לתוס' - ישתמש לב' קרבנות [לחובתי = לכל מה שחייב, לאו בני חדא בקתא אינון]
מת - לים המלח

רב אשי - אלו "לחטאתי ולעולתי ולשלמי", לל"ב "לחובתי" - כמופרשין (תוס' - וכולן לים המלח, רש"י - רק דמי חטאת)

רב - "סתומין" רק במעות [גמירי] ועופות [קביעת שם רק בולקח, ועשה],
לר"נ - ובהמת בע"מ [תוס' - רש"י - בכלל "מעות" דחזי לדמי לאלתר],

לר"נ בר יצחק - וג' נסכות של כסף אבל לא בקורות

אסור לצאת חטאתו בבהמה או במעות שהפריש אביו לחיובו [קרבנו], שהפריש עצמו לחטא אחר [על חטאתו], ואע"פ שמעל במעות - לא כיפר (תוס' - במזיד אלא בשוגג)

ת"ק - א"א להפר משנזרק א' מהדמים [עינוי נפש עד שמותרת בייץ]
ר"ע - אפי' משנשחט החטאת [הפסד קדשים (רש"י - כנתכפר בעליה, תוס' - פסול שלא לשמן)] - (וספק לתוס' בדיעבד)

ר"מ - יפר עד אחר תגלחת [לא ניחא בפאה נכרית - דזוהמא]

ר"א - אחר תגלחת [מעקב מלשותת יין]

גמ' כח : - ל :

אביו מדיר בנו (תוס' - יהא בני נזיר (אפי' אין הבן יודע), יצוהו לומר הריני נזיר) [ר' יוחנן - הללמ"ס, ר"ל - לחנכו (ודוחה הקפה, חולין בעזרה, שחיטת עוף דרבנן)]

לרבי עד שיביא ב' שערות

לר' יוסי בר"י לר' יוסי עד מופלא סמוך לאיש [מופלא דאו', חינוך דרבנן לא דחי מופלא דרבנן]
ויכול הוא או קרוביו למחות או לגלחו (תוס' - אולי רק מיד כששמעו) [לר"י הללמ"ס, לר"ל - בלא חשיב לא ניחא לי']

לר"ל אביו מדירו בנדרים דמצות

ר' יוסי בר"י - חטאת עוף באה על הספק [והזב את זובו לזכר ולנקבה - כזכר שמביא מספק אשם - מאותו מין] אבל אינו נאכל [מיחזי כאיסור נבילה וגם חולין בעזרה]

בן מגלח על מעות סתומין שהניח אביו על נזירותו [הללמ"ס]

לר' יוסי - לגי' רש"י - דוקא כשנזר בחייו, לגי' תוס' - דוקא כשנזר אחר מיתתו

ור"א ור"מ ור"י חולקים (לרש"י - דוקא כשנזר לאחר מיתה, לתוס' - בכל ענין)

וספק בב' בנים נזירים אם הקודם זכה או , וספק בבכור, נזיר עולם, נזיר טמא